15. Octob. Pulfrich.
1636

221.

Vivere te, Smithi amicissime, in illo genere, qui paene nos cogunt in literas sub pictore fixas, neque in te solo, neque nuper intellexi; Id enim vestram ad nos commeatum, quidem non multa super Smithio rogitans, super alio multa infecto, in quo loco fuisse nos vestri scire: Sed et tibi te, et amicis et Musis vivere, et quod id vivere sit, inter publicas aerumnas tota paene prima fui, primus indicasti: primus triplici carmine, sed et aeque eleganti. quodque ad me quodammodo spectare existimavi, quia sponsam, non dubia affinitate, a Calvae uxoris, mihi junctam. Macte virtute, vir clarissime, tam clari genio, tam aetate provecta: qui innoxias amoenitates a pietate, publicis quam administras et privatis moribus adimplens, alienas amicitias; quod a multis fieri

269

[illegible]